

St. Paul

Menighetsblad nr. 1
Mars 2013

- Kirken skal males s. 2
- Fastetiden s. 3
- Innvandrerne i kirken s. 4
- Flere kirkevakter s. 5
- Stille uke og påsken s. 6
- Menighetsfesten s. 9
- Hva krever Gud? s. 14
- Etter døden... s. 16
- I Guds bilde s. 22

*Forsidebilde:
De minste
barna viser
frem bilder
av Paulus og
synger på
menighets-
festen 27.
januar.*

*« De hvite
veggene inne
i kirken er
så skitne og
sotete at de
nå må males.
Derfor er
en malings-
komite
nedsatt av
menighets-
rådet.*

KIRKEN MÅ MALES INNVENDIG

Kirken ble sist malt innvendig for ca 10 år siden, og nå er det så mye skitt og sot på veggene at den må males igjen. Vasking og maling med stillas vil koste ca en million kroner, og vi samler inn penger til dette etter messene hver tredje søndag i måneden.

AV DOM ALOIS

Malingskomiteen, som er nedsatt av menighetsrådet, holder på å samle inn anbud på maling av kirken vår innvendig.

Når vi ser tilbake, så har kirken vært malt innvendig ca hvert tiende år, i hvert fall siden 1972. Det kan synes å være veldig hyppig, men når vi tenker på at menigheten på ti år er mer enn doblet i størrelse, at antallet kirkebesøkende også er mer enn fordoblet og det samme gjelder antallet søndagsmesser, så er det kanskje ikke så rart allikevel.

Med alle de tusener mennesker som kommer til kirke hver søndag og puster ut fuktig luft, med alle messene med røkelse og lys, og ikke minst den økende trafikken i Nygårdsgaten som gir skitnere uteluft, må det vel også vise seg ved at det legger seg skitt og sot på veggene.

Vi har et lite filtreringsanlegg i kirken, som ble bygget inn i 2003, men det er sannsynlig ikke

tilstrekkelig til å rense luften i kirken. Derfor vil vi sannsynligvis bli nødt til å bygge inn et nytt luftfiltreringsanlegg med større kapasitet og som også fjerner fuktighet fra luften. Hvis vi klarer å holde luften i kirken renere og tørrere, vil det forhåpentligvis ikke bli så fort skittent igjen.

Vi går nå i gang med å innhente anbud på et slikt anlegg, som vil bli bygget enten samtidig med, - eller i hvert fall like etter malingen.

Jeg minner om at denne oppussingen koster mange penger. Bare vasking/maling med stillas vil koste bortimot en million. Vi samler inn penger til dette formål etter alle messene på tredje søndag i hver måned. Foreløpig har vi på to søndager fått inn 20.000 kr. Hjertelig takk til alle som har gitt sitt bidrag. Senere vil det komme andre oppfordringer om å bidra, til hver enkelt, til familiene og husstandene.

Med forente krefter skal vi få dette til.

LA DET GODE FÅ MER PLESS I VÅRE LIV...

AV SOKNEPRESTEN

Kjære menighet!

Når dette leses, er vi vel inne i Troens år, som pave Benedict XVI. utropte i høst for å oppfordre de katolske kristne til å fordype seg i troen, både i dens innhold og i troens praksis. Vi er også godt inne i fastetiden og vi øver oss (forhåpentligvis) i selvtukt, fromhet og barmhjertighetsgjerninger. Vi har godt av det, både rent fysisk (ved f. eks. at vi spiser mindre) men også åndelig, ved at vi prøver å la det gode få mer plass i våre liv og lar det som er ondt eller negativt eller likegyldig få tilsvarende mindre plass. Det er faktisk noe vi kan øve oss opp til, noe vi kan bli gode til, nemlig å gjøre det gode og la det onde være, hvis vi virkelig vil det og setter alle krefter inn.

**SKRIFTEMÅLET ER IKKE
MENT SOM EN STRAFF
FOR VÅRE SYNDER**

Jeg registrerer med glede at mange søker til kirken på søndagene og på hverdagene, at mange deltar i korsveiadaktene og søker til skrifte. Vi har allerede hatt en menighetsretrett på norsk og der vil komme flere retretter på forskjellige språk for de forskjellige nasjonale gruppene, alle forbundet med mulighet til skrifte. Men det har kanskje skortet på muligheter til å skrifte på norsk og engelsk. Så vil vi prøve å rette på det.

For at dere skal få lettere adgang til å skrifte, har vi nå i fastetiden begynt å gi mulighet til skrifte om søndagene før og under 11-messen og den engelske messen kl 18. En prest vil sitte i skriftestolen fra et kvarter før messen til et kvarter ut i messen. Messen begynner jo med syndsbejennelsen og da er det ikke så galt, dersom noen tar en liten avstikker innom skriftestolen under Ordets gudstjeneste. Man mister kanskje en av søndagens lesninger, men til gjengjeld

får man gjort rent i sitt hjerte, og det, tror jeg, kan kompensere for tapet. Benytt dere gjerne av denne muligheten, særlig dere, som ikke har skriftet på lang tid. Husk at skriftemålet ikke er ment som en straff for våre synder, men tvert imot er gitt oss for å ta bort syndene, - for å ta bort fra våre skuldre den bør av skyld, som de fleste av oss går rundt og bærer på, for våre synders skyld. Gud tilgir den som angrer og bekjenner sin synd. Tenk tilbake på tidligere skriftemål - dere husker sikkert den store glede og lettelse som kommer når vi forlater skriftestolen med et rensert hjerte. Prisen for denne gode følelsen, og for denne virkelige renselsen, er liten. Vi må ta frem i lyset det skitne

og ubehagelige, ja, pinlige i vårt liv, det som vi har prøvd å holde skjult, for Gud, for andre - for oss selv. Ja, det kan være ubehagelig. Men gleden ved å høre ordene: "Så forlater jeg deg alle dine synder ..." er ubeskrivelig stor. Vi vet det, alle som har prøvd det.

Jeg har prøvd det og anbefaler det for alle troende. Gå til skrifte i denne fastetiden! Grip sjansen! La dere forsone med Gud!

Jeg ønsker dere en velsignet fastetid. Måtte den føre oss alle frem til en jublende påskeglede.

*DERES SOGNEPREST
ALOIS*

I DISSE DAGER DA DISIPLENES ANTALL ØKTE...

AV LEDER FOR MENIGHETSRADET EWA BIVAND

På Katolsk Forum i februar snakket biskop Eidsvig om "Kirken i Norge og de mange innvandrere. Hvordan kan vi bli én kirke?" Vi, altså alle sammen. Og allerede i første setningene forklarte han at én kirke dreier seg ikke om det språklige, at vi alle sammen deltar i liturgien på norsk. Han tok faktisk sterk avstand fra en sånn forståelse av enhet og refererte bl.a. til det mislykkede fornorskingsforsøket på 1970-tallet når man trodde at to år er nok for å integrere alle i den norske messen. Tvert imot, viste biskopen full forståelse for at mange ønsker å høre Guds Ord på sitt eget morsmål. Pinsefasten og den første menigheten i Jerusalem hvor alle – galileere, jøder, kretere, arabere, partere, hørte Guds ord på sine egne språk - er et forbilde for oss: "de ble omvendt og døpt fordi de hørte evangeliet slik at de kunne forstå det." Vi tilber Gud på forskjellige språk og det som forener oss er nettopp troen vår.

Biskopen forstår våre – norske og utenlandske – språklige nostalgier, men samtidig viser han tillitt til at vi er fornuftige og pragmatiske mennesker. Vi har ikke plass til alle i kirken, men vi samles allikevel i høymessen, til Kristi Legemes prosesjon, til evangeliseringsuken eller til menighetsfesten. Voksne møtes for å tjene kirken som sakristaner og kirkevakter, for å vaske kirkerommet eller rydde i krypten. Flere barn og ungdom møtes i felles katekese eller reiser på sommerleir for på den måten å blitt kjent med hverandre og sammen tilbe Gud.

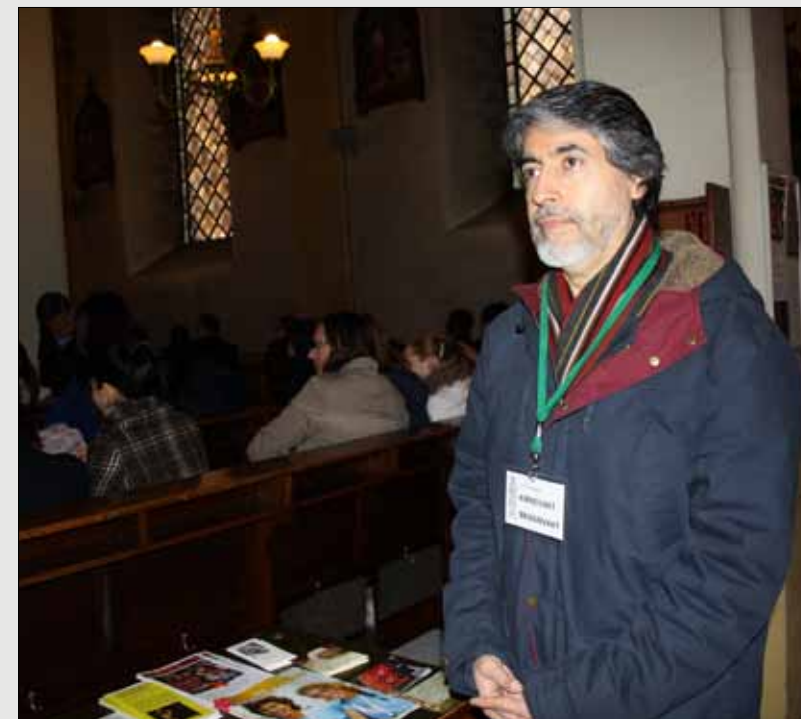
Som i en stor familie har vi gleden av å være sammen, men av og til har vi forskjellige meninger og må finne nye praktiske løsninger. Akkurat som i den første menigheten. Biskop Bernt minnet oss om dette ved å sitere evangelisten Lukas: "I disse dager da disiplenes tall økte, gav de gresktalende jøder seg til å knurre mot hebreerne over at deres enker ble satt til side ved den daglige utdeling." Kjenner vi oss igjen? Men

Apostlene fant en klok løsning – "syv menn av godt vitnesbyrd, fulle av ånd og visdom, skulle sørge for at tjenesten ved bordene ble rettferdig". På den måten ga mindre uenighet og en vis løsning utspring til en ny tjeneste i kirken – diakoniet. Vår menighet har også økt i tall, i løpet av noen år er vi blitt ganske mange – over 13.000. Og vårt varierende syn på hvordan vi kan løse diverse oppgaver og utfordringer bærer også frukt - flere og flere tjener menigheten og kirken.

Enhver menighet er forskjellig og i hver menighet vet sognepresten og de troende best hvor skoen trykker. Derfor gir biskopen oss den tradisjonelle katolske friheten til å bestemme mye på lokalplan. Allikevel, selv om han uttrykte sin glede over det store antallet katolikker – aldri siden reformasjonen har vi vært så mange i Norge, – så nevnte han også en del bekymringer. De umiddelbare og praktiske – hvordan finne ressurser, både menneskelige og økonomiske, til sjelesorg for de nye store gruppene av troende, særlig polakker og litauere, som er kommet de siste årene; i hvilken grad man trenger mange parallelle strukturer; hvor store avstander kan en prest reise for å feire messe. Og de mer langsiktige - i hvilken grad nasjonalsjelesorg er nødvendig; i hvilken grad bosetter alle de ankomne seg i Norge og i hvilken grad klarer de å beholde sin trofasthet til Kirken. Faren er at de integrerer seg i det sekulære samfunnet og at noen forlater Kirken, som mange før dem, "Vi trenger absolutt en prinsipiell diskusjon om disse spørsmålene", sa biskopen, "men den må finne sted blant innvandrerne. Vi andre kan i høyden supplere og oppklare misforståelser, og vi kan ikke presentere noen forutinntatte konklusjoner."

≈ Flere kirkevakter har allerede meldt seg, som Vu Van Minh (over) og Saul Garces, men flere trengs. Interesserte kan melde seg til menighetskontoret.

FLERE KIRKEVAKTER TRENGS

Den nye ordningen med Kirkevakter/brannvakter som vi etter HMS-lovgivningen måtte innføre synes å virke sånn nogenlunde bra. Det kommer kirkevakter i hvert fall til de best besøkte messene, til polsk og norsk høymesse og til engelsk messe, og – tror jeg – også til de store nasjonale messene, vietnamesisk, tamilsk og filippinsk og spansk messe.

Vi har fått en god del kirkevakter, særlig mange fra polsk gruppe. Men vi trenger fortsatt flere frivillige som kan være med å dele på denne oppgaven. Jo flere som deltar, desto mindre blir belastningen for hver enkelt.

Det er en meget viktig oppgave i menigheten, å være med å passe på sikkerheten under gudstjenesten samt å hjelpe til å holde orden i våre messer, som blir stadig fullere for hver søndag som går.

Så jeg håper at flere vil melde sin interesse til menighetskontoret.

KONFIRMASJON

Konfirmasjonen i år vil finne sted lørdag den 8. juni og søndag den 9. juni, begge dagene kl. 13.30. I år er det 76 ungdommer, som etter to års forberedelse, skal motta Fermingens sakrament av vår biskop, Bernt Eidsvig.

FØRSTEKOMMUNION

Menigheten vokser og det viser seg også på barnekullene som går til førstekommu-nionsforberedelse. I år har vi 96 barn som skal motta sin første Hellige Kommunion. Det er så mange, at vi må fordele dem på fem messer. Det blir tre norske messer: lørdag den 27. april kl 11.00 og kl 13.00 og så søndag 28. april kl 13.00. Så blir det førstekommu-nion også i polsk messe kl. 15.00 søndag den 28.april. Litauisk gruppe vokser sterkt og har hatt egen katekese for barn som ennå ikke snakker norsk. 9 litauiske barn vil motta sin første Hellige Kommunion søndag den 5. mai i litauisk messe.

DEN STILLE UKE OG PÅSKEN

ST. PAUL KIRKE

Lørdag 23. mars

Kl. 18.00 Latinsk messe

Søndag 24. mars, Palmesøndag

Kl. 09.00 Messe

Kl. 11.00 Høymesse

Kl. 13.00 Tamilsk messe

Kl. 15.00 Polsk messe

Kl. 18.00 Engelsk messe

Kl. 19.30 Polsk messe

Skjærtorsdag, 28. mars

Kl. 16.00 Vietnamesisk messe

Kl. 18.00 Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

Kl. 20.00- 24.00 Tilbedelse

Kl. 20.00 Norsk

Kl. 20.45 Vietnamesisk

Kl. 21.30 Tamilsk

Kl. 22.15 Polsk

Kl. 23.00 Filippinsk

Langfredag, 29. mars

Kl. 11.30 Tamilsk korsvei

Kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste

Kl. 17.00 Vietnamesisk korsvei

Kl. 18.00 Filippinsk/engelsk korsvei

Påskeaften, lørdag, 30. mars

Kl. 09.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 10.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 11.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 12.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 18.00 Vietnamesisk påskevigil

Kl. 22.00 Påskennattliturgi

1. påskedag, søndag 31. mars

Kl. 09.00 Litauisk messe

Kl. 11.00 Høymesse

Kl. 13.00 Tamilsk messe

Kl. 15.00 Polsk messe

Kl. 16.30 Vietnamesisk messe

Kl. 18.00 Engelsk messe

Kl. 19.30 Polsk messe

2. påskedag, mandag 1. april

Ingen messe kl. 9.00.

Kl. 11.00 Norsk messe

Kl. 13.00 Vietnamesisk messe

Kl. 14.00 Filippinsk/engelsk messe

Kl. 18.00 Tamilsk messe.

MARIAS MINDE

Palmesøndag, 24. mars

Kl. 10.00 Høymesse

Skjærtorsdag, 28. mars

Kl. 15.30 Tamilsk messe

Kl. 18.00 Norsk messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

Mulighet til polsk skriftemål

Kl. 20.00 Polsk messe

Langfredag, 29. mars

Kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste

Kl. 16.00 Polsk skriftemål

Kl. 17.00 Polsk langfredagsgudstjeneste

Påskeaften, lørdag, 30. mars

Kl. 18.00 Påskevigil

Kl. 20.00 Polsk påskevigil

1. påskedag, søndag, 31. mars

Kl. 10.00 Høymesse

2. påskedag, mandag, 1. april

Kl. 10.00 Messe

ST. OLAVS KAPELL PÅ VOSS

Palmesøndag, den 24. mars

Kl. 11.00 Ordets gudstjeneste

Langfredag, 29. mars

Kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste

2. påskedag, mandag 1. april

Kl. 11.00 Høymesse

HAN HAR SEIRET OVER VERDEN!

AV P. LUKASZ

Hele Kirken gleder seg over Oppstandelsen, og vi feirer den hver eneste søndag. Likevel er det på Påskesøndag at denne gleden bør finne bolig i våre hjerter på en spesiell måte, Påskesøndag som minner oss om den største seieren i menneskehetens historie. Kristi Seier! Livets seier over døden.

Oppstandelsen er ikke bare at "Han kom liksom ut av graven", det var det største Jesu

MIRAKEL, begivenheten som endret verden. I

Oppstandelsen og GJEN-NOM Oppstandelsen kan et hvert menneske finne sin egen lykke, ekte ro i

hjertet, og først og fremst ... håpet om egen oppstandelse.

Den oppstandne Kristus som viste seg til kvinnene som kom til graven sa: „Frykt ikke!” Og disse ordene uttrykker på en glimrende måte vår tro, og oppfordrer oss som TROR PÅ KRISTUS, til modig å vitne om vår tro på den Oppstandne Kristus og til å fortelle VERDEN om det Han har gjort.

Ved Oppstandelsen kom FREDEN tilbake til menneskenes hjerter, den freden som Han snakket om og oppfordret oss til å søke. "Frykt ikke! Jeg har vunnet over verden!" Kristus forsi-

kret oss også om at: "Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende" for å seire sammen med dere og i dere!

Siden den tid kan et hvert menneske OVERVINNE verden „med Kristus og i Kristus"! På grunn av Kristi Oppstandelse kan et hvert menneske se på verden og til sin egen jordiske slutt - til døden - med en indre ro, fordi Kristus ga

mening til menneskelivets historie og vant over vår største fiende - døden - som kom til verden gjennom satans misunnelse.

HVIS DU ER SAMMEN MED KRISTUS - GUD - HAR DU NOE Å FRYKTE?

Hvis du ønsker å se på verden og på ditt eget livs avslutning med håp og fred, er det nødvendig at du, som apostlene, virkelig tror, virkelig stoler på Jesus og at din hverdag er full av Hans Oppstandelse. Fordi, som Apostelen Paulus har sagt: "Er Gud for oss, hvem er da mot oss?" (Rom 8,31). Altså, hvis du er sammen med Kristus - Gud - har du noe å frykte?

Han har seiret over verden. Han overvunnet satan og det onde.

Dermed frykt ikke. Tro!

KRISTI LEGEMSFEST 2. JUNI

I år feirer vi Kristi Legemsfest søndag den 2. juni. Fordi menigheten stadig vokser og vi ikke engang får plass til alle i Johanneskirken, vil vi i år prøve å feire to messer samtidig: Kl 14.00 på norsk i Johanneskirken og kl 14.00 på polsk i St. Paul

kirke. Så møtes vi på Museumsplassen kl. 15.30 til prosesjonen, som, forutsatt at vi får tillatelsen i år som i fjor, vil gå fra Museumsplassen til John Lunds Plass og derfra videre til Lille Lungegårds Vann og til Festplassen, og så tilbake til St. Paul Kirke.

Vi ber om godt vær for denne store festdagen og håper på stor deltagelse.

PAULI OMVENDELSE

PREKEN SØNDAG 27. JANUAR AV DOM ALOIS

Kjære brødre og søstre i Herren!

Vi feirer i dag vår Menighetsfest, og vi feirer Apostelens Pauli Omvendelse. Jeg kan ikke tenke meg noen enkelthendelse, bortsett fra at Guds Sønn ble menneske, led, døde og oppsto for oss og sendte Den Hellige Ånd for å grunnlegge Kirken den første Pinsedag, som har hatt større betydning for Kirkens utvikling enn nettopp dette, at jøden Saulus, som forfulgte Kirken med fanatisk iver, fikk møte den oppstandne Jesus foran Damaskus, og i dette møtet ble til Paulus, Herrens tjener og apostel, som forkynte budskapet om Kristus med en slik iver og kraft, at det har sin virkning inntil denne dag, ja, inntil tidenes ende. Han, som ikke kunne se Sannheten, fordi hans øyne var formørket, hans øyne ble åpnet og han fikk se Herrens lys som opplyste hele hans vesen – og som brakte dette lyset ut til jøder og grekere i hele den da kjente verden, - som for første gang forkynte Evangeliet om Jesus Kristus i Europa.

Vi kan knapt forestille oss hvordan Kirken skulle ha utviklet seg uten Paulus' misjonsreiser, hans brev, og uten hans teologiske tenkning, som er blitt en del av Den Hellige Skrift, som ikke kan tenkes bort. Paulus formulerer sine tanker om Kristus og skriver dem ned - ti til tretti år før Evangeliene ble skrevet ned, og hans tanker er blitt grunnleggende for den kristne tro.

Det er ikke tilfeldig at Pave Pius IX. insisterte på at den nye katolske menigheten som ble grunnlagt her i Bergen i 1858, skulle bære Misjonsapostelens navn. Han tenkte seg nok at St. Paul menighet skulle være et brohode for troens utbredelse i Norge. Og det, må vi vel i bergensk beskjedenhet ha lov til å si, er den også blitt. Det

skyldes ikke sogneprestens fortreffelige forkyn- nelse eller at menighetens medlemmer alle står på gatehjørnene og roper ut Herrens navn. Det skyldes ganske enkelt at dere er her! Det skyldes at troende katolske kristne helt fra begynnelsen av er kommet til Bergen, - fra det katolske Europa til å begynne med – og i de senere årtier fra alle verdens hjørner, fra Asia, Afrika og Amerika, og nå i de senere år igjen fra Europa, med særlig store grupper fra Polen og Litauen.

Det at dere er her, - det at dere går trofast til kirken hver søndag, det gjør at menigheten synes – ”St. Paul menighet: Det er der hvor katolikken må stå ute i regnet, fordi der ikke er plass til alle som vil gå i kirken” – det gjør at Den Katolske Kirkes nærvær er blitt synlig i bybildet, både fordi kirken fylles åtte – ni ganger hver søndag, men også når vi går ut på gate- ne og bærer Kristi Legeme i høytidelig prosesjon.

Størrelsen gjør oss synlige. ”Promillekirken”, som man gjerne sa i 60-årene, da Kirken utgjorde fem promille av befolkningen, er nå blitt en prosent- kirke med tre –til fem prosent av befolkningen. Det gjør Kirken til en størrelse i samfunnet som man må regne med, som man ikke bare kan overse

Men viktigere enn medlemstallene, er det at menigheten lever, at dens medlemmer praktiserer troen, - går i kirken om søndagen, tar barnene med, lærer dem opp i troen, at dere er aktive i menighetens katekese, i ungdomsarbeid, i menig- hetsråd, i nasjonale grupper, i kor og bønnegrup- per og alt som må gjøres for at en stor menighet skal kunne fungere. Alle disse tjenestene er fruk- ter av Den Hellige Ånd – og det er det vesentlige i en kristen menighet – at Den Hellige Ånd er virksom. Han er den som gir oss troen; Han er det

som gjør de mange til ett, som fører mennesker fra hele verden sammen til ett eneste legeme – Kirken – som et mektig trosvitnesbyrd. Så er det et sterkt vitnesbyrd om vår tro å se ned i St. Paul kirke om søndagen, og se hvordan mennesker fra Sri Lanka til Eritrea, fra Vietnam til Chile, fra Philippinene til Polen er samlet i én Kirke for å tilbe den éne Gud. I Galaterbrevet skriver Paulus: ”Så er der ikke jøde eller greker, ikke mann eller kvinne, ikke trell eller fri, for dere er alle én i Kris- tus Jesus.” Den som har tatt seg tid til å studere statuene på kirkefasaden, vil se at Paulus har en skriftrull i hånden med noen greske bokstaver på; det er Galater-brevet han holder i hånden med nettopp det ovennevnte sitatet, at: ”Dere alle er én i Kristus Jesus.” Han skrev det vel ikke bare til galaterne; han skrev det til oss i St. Paul menighet i dag – i 2013.

Her er vi ett i Kristus Jesus: Her er ikke litauer eller chilener, ikke polakk eller philippiner, ikke tamil eller vietnameser eller etnisk norske. For likesom vi alle er blitt norske, hva enten det er ved fødsel eller erhvervelse av statsborgerskap, så er vi alle ved vår dåp blitt Guds barn, dvs. Jesu Kristi brødre og søstre. Da har vi alle borgerrett i et og samme rike: Guds Rike – og vårt egentlige hjem- land er i himmelen, hos Gud. Der er vårt endelige mål, målet for all vår streven her på jorden. For å nå frem dit, må vi anstrenge oss og bruke alle de gaver Gud har gitt oss, for å fremme Guds Rikes vekst i vår by, i vårt land.

I dagens annen lesning, fra Paulus' 1. brev til Korinterne, sammenligner Apostelen oss Kristne, Kirken med et legeme: Vi alle, som er døpt, er som et legeme. Vi er, hver og en av oss, et lem på dette legemet, - Kirken, som vi kaller ”Kristi mystiske legeme”. Lemmene på et legeme de samarbeider, de er koordinerte. Føttene bærer legemet dit hvor det finner næring; hendene fører næringen til munnen; magen bearbeider den, så legemet kan ta opp i seg næringen, slik at alle lemmene styrkes og næres. Til dette målet må alle lemmene samarbeide. Hvor ville vi ende hvis det ene benet ville gå til høyre og det andre til ven- stre? Vi ville ikke komme av flekken, eller legemet ville rives i stykker. (Så galt har skjedd mange

ganger opp gjennom Kirkens historie.) Eller om et ben går fremover og det andre tilbake: Da ville legemet bare bevege seg i sirkel, bare kretse om seg selv, noe som hos den hl. Augustin er selve innbegrepet på synd: ”Homo incurvatus in seip- so” – mennesket som bare kretser om seg selv.

Derfor må alle lemmene på legemet samar- beide. Derfor må alle medlemmene og gruppene i St. Paul menighet også samarbeide. Gud er det som har ført oss sammen fra alle verdens kanter og gjort oss til ett i denne menigheten her i Ber- gen. Det er ikke tilfeldig. Han har gjort det fordi han har en plan: nemlig at Jesus Kristus skal forkynnes i denne byen som består av hednin- ger, - av blinde mennesker, som ikke vet forskjell på høyre og venstre. Til det har han kalt oss alle sammen til å være én menighet – i ett legeme. Og han har utrustet oss med forskjellige nådegaver. Noen har han gjort til apostler, andre til lærere, atter andre har han gitt evner til å lede, til å tjene eller til å virke undere. Ja, er det ikke nettopp det siste vi gjør hele tiden – virke undere? I en menig- het som vokser så raskt at vi ikke har noen sjanse til å følge etter med planleggingen. Før vi får planlagt ferdig, er allerede menigheten fordoblet, og allikevel går tingene ihop. Igjen: det er ikke vår fortjeneste; Den Hellige Ånd er det som virker undere og mirakler.

Ja, Gud har kalt oss fra alle verdens hjørner og utrustet oss med alle gode gaver, for at vi skal sette dem inn i Guds Rikes tjeneste. Det er ikke først og fremst for oss selv, for den enkelte av oss, at vi er kalt og utrustet, men for at vi skal bruke våre talenter i Evangeliets tjeneste. Det er vår bonus, at vi får det evige liv i lønn og også den glede det er å få føre et sant kristent liv – et godt liv – fullt av Guds velsignelse. Men enda mer verd er det, at vi setter våre evner inn for Guds Rikes utbredelse, - om vi har fått utdelt ti talenter og erhverver oss ti til, eller fem talenter og fem til. Det vi ikke må gjøre, er å grave ned talentet vårt, gjemme det for oss selv og vår egen nytelse. Hver og en bidrar med sine talenter, med hele seg selv, til å berike vår menighet og til å gjøre den i stand til å ivareta sin oppgave, nemlig å være lys i en mørk verden; å forkynne det liv *Forts. s. 11*

« "Kjærlighetsbølgen":
Kjærligheten utholder alt,
tror alt, håper alt, tåler alt.

≈ Paulus ble fargelagt i
mange farger og vist fram.

MENIGHETSFESTEN 27. JANUAR

For oss som er medlemmer av en menighet som bærer apostelen Paulus navn, er det av den største betydning at vi ikke bare minnes og feirer Paulus som historie, men fremfor alt at vi studerer hans verk og tar hans misjonsvirksomhet til forbilde for våre egne liv.

AV KARI BERLE NILSEN

Det var dom Alois som innledet menighetsfesten med ordene over i 11-messen før festen på St. Paul skole. Han understreket også at når vi ser på Paulus' omvendelse og hvilke vidtfnende og dramatiske konsekvenser den fikk for ham selv, for Kirken og for hele verden, burde vi kanskje stille oss selv spørsmålet, hvordan det ser ut med vår egen omvendelse?

Også i prekenen (gjengitt i sin helhet s. 8, 10, og 11) var Paulus' omvendelse det sentrale, men dom Alois understreket også hvor viktig det er at menigheten vår lever, og at medlemmer praktiserer troen alt etter sin egen livssituasjon. Og for å nå frem til Guds rike, vårt egentlige hjem, må vi anstrenge oss og bruke alle de gaver Gud har gitt oss, slik at vi fremmer Guds Rikes vekst i vår by, i vårt land. Vi er lemmer på et legeme, og derfor må alle medlemmene og gruppene i St. Paul me-

nighet også samarbeide, dom Alois.

Han avsluttet med en oppfordring til å takke Herren for at han har gjort oss til ett i sitt mystiske legeme, Kirken, og til å bruke våre talenter i Hans tjeneste – for å utbre Hans Rike.

Gymnastikksalen på St. Paul skole ble etter messen fyllt opp av unge og gamle som kjøpte mat laget av de nasjonale gruppene, både varme retter og en mengde kaker, kaffe og saft. Loddsalg var det også.

Underholdningen ble i år framført av barn og unge i menigheten. Og dette var faktisk starten på et helt nytt Paulus-spill for vår menighet. Det var Anne Britt Høibye som i fjor høst tok initiativ til å starte utviklingen av dette spillet, og i år fikk vi en forsmak på noe som kan utvikle seg til et helhetlig spill.

De yngste barna hadde fargelagt bilder av Paulus mens de var på Evangelieforklaringen den søndagen, og de viste fram bildene mens de sang både inne i kirken og på scenen i gymnastikksalen.

Etter dem tok en lang rekke 5. klassinger en ny type "kjærlighetsbølge". De viste fram ark med hvert sitt ord fra Paulus beskrivelse av kjærligheten i 1. Korinterbrev og Galaterbrevet: *Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er velvillig, den misunner ikke, skryter ikke... Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt... For dere er alle ett i Kristus...* Og barna gjorde det på en slik måte at mange av oss voksne satt med tårer i øyekroken. Det var lærer Sunniva Kristiansen som hadde tatt utfordringen med å gjøre noe ut av Paulussitatet fra Galaterbrevet 3.28 som står på bokrullen til Paulusstatuen utenfor kirken.

De siste innslagene var ved St. Paul Ungdomskor og korggruppen Eight Colors, som sang hymner med ungdommelig glød.

- Jeg har lenge hatt en drøm om å arbeide frem et mysteriespill om Paulus i god gammel katolsk middelaldertradisjon, sier Anne Brit Høibye. Hun er antikkhistoriker som jobber mye med Paulus og hans misjon, og hun kjenner godt til utviklingen av teateret fra antikken til middelalderens mysteriespill og barokkens "moderne" teater.

Høibye sier at da hun ble spurt om å lede arbeidet med festen i år, ble det mulig å begynne å arbeide i denne retningen, og siden festen har fått en klarere Paulusprofil nå som den legges til dagen for Pauli Omvendelse, er et spill om Paulus helt naturlig.

Pauli omvendelse. Forts. fra s. 9:

som utgår fra Kristus i en verden som bøyer seg mer og mer i retning av død; å forkynne og leve Guds kjærlighet i en verden som lar seg prege av egosentrisitet og ondskap; å leve fellesskap mellom brødre og søstre i en verden preget av splittelse og isolasjon.

La oss takke Herren, som har kalt oss og gjort oss i stand til å følge hans kall. La oss takke for at han har gjort oss til ett i sitt mystiske legeme, Kirken, og la oss bruke våre talenter i Hans tjeneste – for å utbre Hans Rike. Ikke vi skal gjøre det:

≈ Tre ungdommer
synger hymner.

» Anne Brit Høibye
får hjelp av Sunniva
til trekningen av ut-
lodningen.

Guds Hellige Ånd er det som kaller – og som driver oss – og får oss til å gjøre det som er nødvendig – det som vender nøden i verden – og i Kirken. Vi må si ja, til Åndens kall, liksom Maria sa ja, da engelen Gabriel kom med bud; liksom Saulus sa ja, foran Damaskus' porter og ble til Paulus; liksom alle hellige menn og kvinner har sagt Gud sitt ja. Slik må også hver og en av oss si ja, til Den Hellige Ånds kall:

På ditt ord, Herre, vil jeg gå, hvor hen du sender meg, og gjøre den gerning du setter meg til. AMEN +

« Julaften i St. Paul menighet:
(fra venstre mot høyre)

Soknepresten legger på plass
Jesusbarnet i krybben i St.
Paul kirke.

Englene forkynner en stor
glede for folket.

Søstrene på Marias Minde er
samlet rundt julekrybben i
kapellet.

En av kongene har med seg en
kamel til Betlehem.

Willem von Erpecom leser
teksten.

JULEGLEDE FOR ALLE

Hun skal føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus; for det er han som skal frelse sitt folk fra deres synder.
...hans navn skal være Emmanuel ("Gud med oss").

FOTO: NGUYEN VAN HOANG

Ekte julegleder preget julefeiringen i St. Paul kirke. I kirken ble det på julaften feiret familiemesse kl 15, vietnamesisk messe kl 17, polsk messe kl 21 og midnattsmesse kl 23. I tillegg var det messe på Marias Minde kl 18.

Alle messene var godt besøkt av barn og voksne som ville feire denne store gledesdagen med messe og med julespill.

HVA KREVER GUD AV OSS?

23. januar var det igjen økumenisk gudstjeneste i kapellet på Marias Minde, et årlig samarbeid mellom Biskopshavn menighet og St. Paul katolske kirke, etterfulgt av kirkekafe i spisesalen.

Vi gjengir under sokneprest Bjørn Nygårds preken over temaet Hva krever Gud av oss?.

PREKEN AV BJØRN NYGÅRD, SOKNEPREST I BISKOPSHAVN MENIGHET I BERGEN

Jeg vet ikke om du reagerte som jeg gjorde, da jeg så hva som var tema for årets internasjonale bønneuke, «Hva krever Gud av oss?» Ordet «kreve» virker litt hardt, «stikkende». Vi bruker gjerne andre ord, vi snakker mer om nåde, forventning, motivasjon. Men dette er altså et direkte sitat fra vår bibel, og slett ikke bare fra den nyeste utgaven. Jeg tror at det som det er snakk om i vår tekst, er spørsmålet om en helhet i våre liv. Mellom søndag og hverdag. Mellom tro og liv.

Vi leser fra profeten Mika i det 6. kapittel, vers 6-8: *Hva skal jeg ha med når jeg trer fram for Herren med, og bøyer meg for Gud i det høye? Skal jeg komme til ham med brennoffer, bære fram årsgamle kalver? Bryr Herren seg om tusener av værer, titusener av oljebekker? Skal jeg ofre min førstefødte for min synd, min livsfrukt for min overtredelse? Menneske, Herren har jo sagt deg, hva godhet er, og hva han krever av deg: at du skal gjøre det som er rett, vise trofast kjærlighet og vandre ydmykt med din Gud.*

Det handler om hva slags offer Gud vil ha. Ordet offer har vært et heller vanskelig begrep i forholdet mellom den katolske og lutherske kirke. Helt fra Luthers tid. Ikke minst når det er snakk om nattverden, og det såkalte messeoffer. Det skal jeg ikke gå inn på her. Men det er et viktig ord, som det kastes skarpt lys over i teksten vår.

Hva er et offer i religiøs sammenheng? Det er noe som tjener til å opprette og vedlikeholde et forhold til Gud. Og vi spør igjen: Hva er et offer? Noe som skal blidgjøre Gud? Noe som skal koste? Noe som skal være verdifullt? Noe som skal vise hengivelse?

Ofte i bibelen henger det sammen med opprettelsen av en pakt en høytidelig overenskomst mel-

lom Gud og mennesker. Det er tydelig at profeten Mika er ute for å korrigere noe når det gjaldt den gjengse oppfatning av offeret. Når han nå snakker om hvordan vi skal komme frem for Gud. Hvilket offer er det Gud krever?

Og da har jeg lyst til å gå til den enkle fremstillingen av de to altere. To helt ulike altere. Ved det ene alteret skal ikke vi være. Der har vi ingen ting å gjøre. Ved det andre alteret skal vi til stadighet være. Der har noe viktig å utføre.

Det første alteret heter sonofferalteret. Der har vi ikke noe å gjøre Der har Gud ordnet opp da han sendte sin Sønn til verden. Jesus er offeret som er gitt én gang for alle. Det skal ikke gjentas. Hebreerbrevets forfatter sier: For offeret har han båret fram én gang for alle da han ofret seg selv.

Det er Gud som tar initiativ, det er Gud som handler. Når han forsoner verden med seg. Forsoner er å skape fred mellom to parter som ligger i strid. Nei, ved sonofferalteret har vi ikke noe å gjøre.

Det har vi imidlertid ved det andre alteret, som heter takkofferalteret. Der skal vi til stadighet være. Det er forventet. Der har vi mye å gjøre. Da er det ikke snakk om årsgamle kalver, tusenvis av værer, selv ikke titusenvis av oljebekker i oljelandet Norge. Da er det snakk om oss selv som et offer, et takkeoffer.

Jeg ser det i sammenheng med det Paulus skriver i begynnelsen av 12. kapittel i Romerbrevet. Derfor formaner jeg dere ved Guds barmhjertighet, søsken (!). Bær kroppen frem som et levende og hellig offer til glede for Gud. Det skal være deres åndelige gudstjeneste. Og dette gjøres i takknemlighet. Ikke for å blidgjøre Gud. Men som en takknemlig reaksjon på Guds handling, aksjon for oss.

Og da kan vi vel overføre teksten til vår Situasjon. Er det farlig å hevde?: At det er ikke bare å si: Jeg leser jo i Bibelen? At det er ikke bare å si: Jeg ber jo daglig. Ja, selv ikke at jeg deltar jo i gudstjenesten, jeg går jo til og med til nattverd. Beveger presten seg på tynn is nå?

Det jeg vil frem til er en helhet i våre liv. En levende tro som viser seg i handling, i kjærlighet. At det ikke er nok bare å si «Herre, Herre!» Det som teller uttrykker Paulus slik: Her gjelder bare tro som er virksom i kjærlighet. (Gal 5,6) Der bibelle-sning fører til liv. Der bønn fører til handling. Der gudstjenesten motiverer og utrustrer til et forpliktende og tjenende liv,

Hva krever Gud? Ikke offer av dyr eller liknende. Men bare at du gjør rett, og viser trofast kjærlighet.

Materiellet til årets Bønneuke er laget av den kristne studentbevegelsen i India. Det var som en markering av 100-årsjubileet for denne bevegelsen. Under forberedelsen ble det klart at enhet mellom kristne ikke kan løsrives fra det urettferdige kastevesenet i India. Da festet de oppmerksomheten om de såkalte «dalitene», de kasteløse, og den urettferdigheten de opplever både i samfunnet og kirken.

Dalitene er de menneskene i det indiske samfunn som rammes av de aller verste konsekvensene av kastesystemet. Kastesystemet er en hardhendt form for sosial lagdeling som bygger på holdninger til rituell renhet og urenhet. I dette systemet blir kastene holdt for å være «høyere» eller «lavere». Dalitene blir regnet som de aller mest urene og forurensende, og de plasseres derfor utenfor kastesystemet. Tidligere til og med kalt «de urørlige». De er skjøvet ut på sidelinjen av samfunnet. De er underrepresentert i politikken og utnyttet økonomisk. Også kulturelt blir de undertrykt.

Omkring 80% av de indiske kristne har bakgrunn som daliter. Til tross for en kraftig fremgang i de 20. århundre, er kirken i India fremdeles delt langs de gamle læremessige skillelinjene de arvet fra Europa og andre steder.

Skillelinjene innenfor de indiske kirkene og mellom dem blir dessuten forsterket av kastesystemet. På samme måte som med apartheid,

rasisme og nasjonalisme, skaper kastevesenet store utfordringer for de kristne i India. Og de får derfor et problem med det moralske og kirkelige vitnesbyrd som de er kalt til å avlegge som Kristi kropp i verden. Dette blir en utfordring for kirkene i India. I forholdet mellom lære og liv. Mellom gudstjeneste og livet i hverdagen.

Samtidig har vi våre utfordringer her hos oss. Mellom all gudstjeneste og det hverdagslige liv. Det gjelder kirkene som sådan. Det gjelder den enkelte kristne. Og i dag minnes vi spesielt forholdet mellom kirkene, og det økumeniske, mellomkirkelige arbeid.

Hvilket vitnesbyrd avlegger vi om den enhet i Kristus som består mellom alle kristne? Hvilke konsekvenser følger av bibelens forståelse av Kristi kropp i verden. Som kan uttrykkes slik: Dere er ett, vær derfor ett?

Jeg er glad for at vi har denne gudstjenesten sammen. Og har hatt den i mange år. Jeg er glad for de gangene vi har sett nonner på våre arrangementer. Som på eldretreff, også i forbindelse med bispevisitas sist høst. Kanskje er det ting her som kan bygges ut?

Det handler om et helhetlig liv. Det handler om et takknemlighetens offer der vi stiller oss - hele oss - til rådighet for Gud. Utfordringen er som det står i siste setning av dagens tekst. At vi vandrer ydmykt med Gud. Der Gud får være Gud. Og mennesket får være menneske.

Som universell kirke, som lokal menighet, som enkelte kristne har vi startet på en vei. Kanskje er det en ukjent vei, og vi lurer på hva som ligger bak neste sving. Men vi vandrer med frimodighet, fordi vi går sammen med ham som er veien, fordi han er sannheten og livet.

Vi vandrer ikke i selvsikkerhet, men i ydmykhet, åpen for det Gud vil vise oss. Selv lutheranere har noe å lære...

Det offeret vi bringer Gud, er da oss selv. En takknemlig reaksjon på Guds handling, Guds aksjon. Som fører til et liv i lovprisning av Gud.

Det er det Gud krever av oss.

HVA SKJER ETTER DØDEN? OM TID, EVIGHET, HIMMEL, HELVETE...

AV GABOR SZILWAY

Disse fire begrepene berøres av pater Olav Müllers eminente innlegg St. Olav i fjor: "En forsvarstale for Gud". For alle som tror på en fortsettelse etter døden er det svært viktig å få svar på et slikt eksistensielt spørsmål: Hva skjer etter døden? Kildene vi kan henvende oss til (våre geistlige, Kirken, Bibelen) har svar som er pakket inn i symbolspråk, er mangetydige og derved noe udefinerte. Det var kanskje ikke Guds mening at vi skulle betros med annet, enn generaliteter. Eller, det er en pedagogisk oppgave gitt til oss, for at vi skal selv streve med og finne ut av det: dundre på hemmelighetenes dør. Pater Müllers innlegg oppfatter jeg som en slik modig dørdundring. Jeg har jobbet med problemet selv og vil skildre her hvor langt jeg er kommet. Sorry, hvis jeg kommer med saker som du, leseren, har funnet ut av for lenge siden. Jeg støtter meg her på innlegget til pater Olav, og et notat laget av B. og K. Svanes. Notatet samler alle relevante svar fra Bibelen og katekismen. Her flyter jeg også på noen vitenskapelige funderingar om tidens og evighetens natur. Jeg finner det nødvendig å si noen ord om Tiden, Evigheten, Himmelen og Helvete for å komme litt nærmere et svar på spørsmålet: Hva skjer etter døden?

Tiden oppleves lineært og sekvensielt. Det vil si at hendelsene og utviklingen av ting i Tiden foregår langs en ubrutt tidslinje, og ved at en tidsbit (sekvens) følger en annen, som perler på en snor. De første perlene blir fortid, de påfølgende nutid og de kommende fremtid. Alt som er underlagt Tiden gjennomgår en slik utvikling. Gammelosten har også sine tidsfaser fra ferskost til gammelost. Slik er tidens tvang og tyranni. For "gammeloster" med bevissthet (som oss), er tiden

både en fiende og en venn. Fiende når det gjelder tidsfrister, aldring og livslengde, venn fordi den gir oss mulighet til kursjusteringer i vår åndelige utvikling. Det at Tiden gir mulighet til utvikling, til å ombestemme seg, er dens største gave. Tiden er derfor sentral i menneskenes skjebnefelleskap. Tiden er menneskets sfære, evigheten er Guds.

Det ufattelige er, at tiden eksisterer ikke i evigheten. Der finnes ikke utvikling langsetter en tidslinje, slik vi er vant til. Tingene bare finnes der, de bare ER, statisk, og finnes i en haug midt på gulvet, hver for seg og sammen, tidsløse. Med tiden, er også vår mulighet for utvikling og kursendring borte. Det gis ingen mulighet til å ombestemme seg, angre, og gjøre opp for gamle feilgrep. I evigheten finnes ikke Tid, ikke engang en uhyggelig liten tidssmule (nanosekund) og evigheten består heller ikke av en uhyggelig lang tid. Niks Tid! Gud trenger ikke tiden og dens utviklingslinje, da Han trenger ikke utvikle seg. For Han er perfekt, Han "bare" ER, uten tid, perfekt, evig, uendelig og allmechtig.

I dødsøyeblikket forlater man tiden og dens sfære og trer inn i evighetens. Her på jorden hvor vi er i Tiden, opplever vi en tidsavtand mellom nuet og f.eks. kommende dommedag. Men når vi dør, vil vi befinne oss i Evighetens sfære, hvor det ikke finnes Tid! Man "hviler" derfor ikke i 100 "år" til en felles dommedag i svalhetens og lysets og fredens bolig, eller benytter oss av vente-"tiden" i renseriet. Så en kollektiv dom med massevis av åpne graver

KATOLSK FORUM

Program for våren 2013

Tirsdag, 23. april, kl. 19.45
"Pastoralrådet – medarbeidere i Herrens vingård. Trenger kirken legfolk?"
v/Ewa Bivand, leder for Menighetsrådet ved St. Paul menighet og menighetens representant til pastoralrådet i Oslo katolske bispedømme

Tirsdag, 14. mai, kl. 19.45
"Hildegard av Bingen – eit lys for vår tid"
v/Sr. Hildegard Koch O.P., Lunden Kloster

Møtene er på personalrommet, St. Paul skole
Inngang pr. foredrag kr. 30

Styre: Thor Chr. Skavlem, Eli Werner,
Hjerdis Danbolt, Erik Andvik
Kontakt: erik.andvik@katolsk.no

DET NYE ORGELET

Nå er første pipe-seksjon ankommet Bergen. Konsulent, orgelbygger og kirkens organist vil etter planen reise til Canada rett etter påske for å kjøpe inn et tjenlig og vakkert instrument der. Fremdeles holder vi oss til planen at nytt orgel skal være på plass i kirken høsten 2014.

Vi trenger fortsatt penger til finansieringen, og gaver mottas med takk. Bruk St. Pauls konto 3624.07.60031, og merk gaven "nytt orgel".

AMUND DAHLEN

(som maleriet i det Sixtinske kapell viser), hvor alt er gjennomsyret av TID, må være en folkelig forestilling. Nei, i dødsøyeblikket vil man spontant befinne seg i evigheten uten tid og utvikling. Ingen ventetid, men heller ingen angrefrist! Alt er statisk (bare ER), og inntreffer simultant. En logisk konsekvens av dette må være at hver enkelt av oss vil gjennomgå dommen, purgatoriet, og det å bli innlosjert (eventuelt) i "min Fars hus, hvor det er mange rom", uten opplevelse av tid. Lang eller kort tid.

Gud er kjærlighet, (består av "stoffet"). Kristus brukte samaritanens eksempel som definisjon på hva det vil si å elske sin neste, og hva sann kjær-

MØDRE I BØNN

Mødre i Bønn Norge ble startet i Bergen i 2005 og fikk oversatt og trykket norske bønnebøker i 2006. Den har nå grupper i flere deler av landet og koordinator er Anne Eliassen Stensberg Torggaten 113, 2317 Hamar tlf: 41406358. Hun vil være behjelpelig om du ønsker å starte en gruppe der du bor.

Mødre i Bønn publiserer en liten håndbok med instruksjoner og bønner som sendes vederlagsfritt til alle som måtte ønske å starte en gruppe i sitt nærmiljø. Gruppene har en økumenisk profil, også bestemødre og "mødre i ånden", for eksempel faddere, nonner og andre som har engasjement for barn og unge, ønskes velkommen til gruppene.

Motheres Prayers ble startet i England av Veronica Williams i 1995 og har spredd seg til over 80 land. Gruppene er lavterskelforetak med jevnlike møter i hjemmene eller i menighetslokaler med 2-7 mødre i hver gruppe.

ANNE SAMUELSEN

HÅNDARBEIDSKLUBBEN

Klubben møtes hver torsdag kl 17-19 i Birgit-takjelleren, og vi strikker luer, votter, babytepper o.l. som vi gir til organisasjoner her i Bergen som gir det videre til familier og personer som trenger det. Vi tar imot flere medlemmer, ring Kari Berle Nilsen, tlf 993 70 202 hvis du er interessert.

lighet er! (Ingen Hollywood-fakter der). Ifølge Ham, er kjærlighet å gi seg selv til andre. I samsvar med dette er det utenkelig at Han ville støte fra seg noen som søkte Ham i tidens sfære. Derfor må det være som den dørbankende pater Olav sier: det er det hovmodige mennesket som støter fra seg Gud og ikke omvendt! Faderen måtte ha bygget "kjelleren" for disse stakkarer. Så selv om Gud elsker også disse og ville gjerne ha dem rundt seg "ved bordet", respekterer Han prinsippene for frivillighet. De som i sitt jordeliv steilt har nektet å ha noe med Gud å gjøre, blir derfor innlosjert i kjelleren, hvor det er garantert gudsfravær og wienerschnitzel, unnskyld: tenners-gnitsel. Gud tvinger ingen til samvær med Ham.

LIVETS GANG

Døpte

Chi Seline Kim Le
William Coutinho
Julia Lykke Bøge Danielsen
David Letasi
Adrian Cornelius David Marchong Egeland
Amelia Drozd
Lovise Sofie Ruano-Kalleklev
Gabriel Eikås
Weronika Vanessa Wisniewska
Nadia Bilka
Maciej Jan Dawidowicz
Siem Semere Michael
Naomi Amanuel Zemhret
Emma Ai-Minh Huu Nguyen
Patrick Hestnes- Araya
Aruloly Uthayakumar
Remo Micolli
Jerzy Pojawa
Adam Gabriel Kopera
Christina Alea Gobo Kønig
Victor Starzek
Evelyn Brigid Keenan
Maximilian Leon Sleziak
Jacobo Overaa Ubada
Alexander Christian Sårheim

Esteban Diaz Holm
Stefan Gabriel Miclea Calado
Elena Chiarella
Sandra Emilia Zabeck
Brayan Barszczewski
Julita Sandra Rybicka
Emma Isabell Bjotveit Cordova
Celina Cassandra Bjotveit Cordova
Maria Anna Filipowska
Christian Constantin Emanuel Schaufel
Filipek Leo Nikolai
Sebastian Dang Rosslund
Jaedan Balane-Edis
Danilela Sanchez Høisæter
Fabio Martins Carlsen
Markus Oliver Jasionowski
Christian Constantin Emanuel Schaufel

Bryllup

Kathrine Falck og Willem von Erpecom
Phuong Thi Hoang og Hoang Phong Nguyen

Døde

Otto Erlend Nordgreen
Walter Wincenty Opielka
Danuta Domanska Bjørndal

Tatt opp i kirken

Trym Andre Hellevig
Nina Karin Monsen

KONFIRMASJON I FØRDE

I høst ble de fem konfirman-
tene Kamil Planeta, Natalie
Henjum, Katarzyna Planeta,
Wiktoria Aftewiu og Joanna
Janczura fermet i Førde.
På bildet ser vi konfirman-
tene sammen med biskop
Eidsvig og p. Lukasz (bak).
Også dom Alois og p. Dari-
usz deltok i messefeiringen
denne dagen.

OM RØKELSE

AV DOM BENEDIKT

Mange mennesker hoster allerede ved synet av røkelsesfatet, uten at det er noe kull i det. Andre blir forstyrret av ministrantenes evige uro når de må hente og bringe fatet. Hva er det presten gjør der opp med røkelsen?

Røkelsestradisjonen er meget gammel

Også i jødedommen ble røkelsen brukt i den tidlige hedningetid. I tempelet i Jerusalem ble det brent røkelse to ganger daglig på røkelsesofferalteret til ære for Gud. I den kristne liturgi var man først noe skeptisk, fordi under de romerske keiserne var røkelsesofferet et tegn på lojalitet og hyldet. Men med tiden ble nettopp denne hyldet overført til den sanne konge, Jesus Kristus.

Røkelse renser

Ren røkelse virker desinfiserende og antiseptisk. Derfor ble det inntil nylig betegnet som lægemiddel i apotekene. På grunn av dette blir den, som i den jødiske tradisjon, tildelt en rensende virkning, for eksempel mot demoner. Den som mot-

tar røkelse er ren.

Røkelse skjuler og fremviser

Å skjule er en viktig handling i liturgien. Kalken blir skjult av et stykke stoff, presten blir nærmest pakket inn, og gjennom røkelsen blir alterrommet formelig hyllet inn i røk under den eukaristiske bønn. Den gjør det synlig hvordan våre bønner (jfr. Salme 141) stiger opp til Gud.

Røkelse ærer

Å anvende røkelse betyr ære. I messen mottar Kristus, og de ting og personer som står for Kristus, røkelse. For eksempel påskelyset, selve alteret og korset, og presten som i Kristi persjon frembringer messeofferet, og endelig menigheten som likeledes fremstiller Kristus.

Røkelsen er kort sagt ikke bare til pynt, men har klare funksjoner – renser, fremviser, skjuler og ærer. Når vi i neste messe mottar røkelse, blir vi oss denne æren bevisst, og likeledes ansvaret for ikke bare å kalle oss kristne, men å fortjene dette navnet gjennom våre handlinger.

Vi ønsker å bidra
til en verdig gravferd

Døgnvakt

55 55 16 16

Hermann Foss gate 11, 5007 Bergen
Telefon: 55 55 16 16
Telefaks: 55 31 48 27

Velkommen til Solstrands Begravelsesbyrå

Solstrands begravelsesbyrå hjelper deg med alle de vanskelige gjøremål som dukker opp i forbindelse med gravferden. I den vanskelige tiden når en av ens nærmeste er gått bort, velger de fleste å overlate de nødvendige gjøremål til begravelsesbyrået. Vi ordner alt papirarbeid, transporter, blomster, musikk, sanger og dødsannonser. Vi sørger også for at de aktuelle støtteordningene kommer til anvendelse.

Avd. Laksevåg:
Damsgårdsveien 210
Telefon: 55 34 35 90

E-post: post@solstrands.no
www.solstrands.no

MESSER OG LITURGIER I ST. PAUL MENIGHET - GRUPPER

ST. PAUL KIRKE

Søndag

Kl 09.00 Messe på norsk.

Kl 11.00 Norsk høymesse med kirkekaffe.

Kl 13.00 Messe på forskjellige språk, 1. søndag: litauisk,

2. søndag: vietnamesisk,

3. søndag: spansk,

4. søndag: tamil.

Kl 15.00 Messe på polsk.

Kl 16.15 Messe på fransk (2. søndag i måneden).

Kl 18.00 Messe på engelsk.

Kl 19.30 Messe på polsk.

Kl 13.00 Ingen messe kl 13 i sommer-ferien.

Mandag

Kl 11.00 Messe m/kirkekaffe.

Kl 18.00 Tilbedelse på tamil. (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden.)

Kl 19.00 Messe på tamil

Tirsdag

Kl 18.00 Rosenkransbønn og tilbedelse. (Unntatt juli og august)

Kl 19.00 Norsk messe med Åpen Kirkekaffe i Birgittakjelleren de fleste tirsdager

Onsdag

Kl 18.00 Tilbedelse på vietnamesisk (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i faste-tiden) Kl 19.00 Messe på vietnamesisk

Torsdag

Kl 19.00 Messe på norsk

Fredag

Kl 10.20 Messe m/St. Paul skole (unntatt skoleferien og ved skolefri)

Kl 19.00 Messe på norsk (1. fredag i måneden: polsk).

Ca. kl 19.40 Sakramentsandakt. (Unntatt juli og august).

Anledning til skrifte.

1. fredag i måneden er messen og tilbedelsen på polsk. Det er anledning til skriftemål fra kl 18.00.

Lørdag

Kl 18.00 Messe på latin (søndagens messe).

3. lørdag i måneden: Filippinsk messe kl 18.

Messer for førstekomunionsbarna kl 14.30 og for konfirmantene kl 12.00 kunngjøres i katekeseplanen.

2. lørdag i måneden: vietnamesisk messe kl 15.00

Messeplanen legges hver måned ut på menighetens hjemmeside: <http://bergen.katolsk.no/kalender.htm>

Rosenkransbønn

i oktober og mai på fredager kl 18.30, dessuten på tirsdager kl 18.00 hele året unntatt i sommerferien.

Korsveiandakt

i fastetiden på fredager kl 18.30.

Åpen kirke

Kirken er åpen (sidedøren fra kirketunet/skoleplassen) i skoletiden, dvs. hverdager mellom ca. kl 08.30 - 14.00.

Skriftemål

Det er anledning til skriftemål i kirken hver fredag under sakramentstilbedelsen (ca. kl 19.40-20.20), lørdag fra ca. en halv time før aftenmessen, og søndag ca. kl 10.00-10.45 (ta kontakt i sakristiet) og en halv time før engelsk messe. Presten

er i skriftestolen i kirken eller i sakristiet.

Skriftesamtaler er mulig etter avtale, på prestens kontor.

MARIAS MINDE

Nylandsveien 31, 5038 Bergen.

Messtider: Lørdag, søndag, mandag: kl 10.00. Tirsdag- fredag: kl 09.00.

ST. OLAV SENTER

Finne, 5700 Voss.

Messe søndag kl 11.00.

SOGN OG FJORDANE

Det feires messe

i Førde på norsk og polsk,

i Loen på norsk, polsk-russisk-slovakisk,

i Florø på norsk, polsk, tamilsk,

i Nordfjordeid på tamilsk,

i Vangsnes/Vik på polsk,

i Sogndal på engelsk, norsk,

i Leirvik på polsk

og i Øvre Årdal på polsk.

Messelister for Sogn og Fjordane legges ut på Internett: www.forde.bergenpol.com. Den faste presten, P. Dariusz Buras, er å

treffe på tlf 474 69 946 eller [e-post dariusz.buras@katolsk.no](mailto:e-post.dariusz.buras@katolsk.no). Adresse: Hafstadvegen 29,

6800 Førde. Messene i Førde finner sted i Bedehuset, Prestebøen 21, 6800 Førde.

Msza święte sprawowane są

Førde -w języku polskim i norweskim, Loen -w języku norweskim, polskim, słowackim, rosyjskim Florø -w języku tamilskim, polskim, norweskim Nordfjordeid -w języku tamilskim

Vangsnes/Vik -w języku polskim

Sogndal - w języku angielskim i norweskim

Leirvik -w języku polskim

Øvre Årdal - w języku polskim.

Lista Mszy świętych w Sogn og Fjordane umieszczona jest w

internecie - www.forde.bergen-pol.com

Kontakt z duszpasterzem ks.

Dariuszem Burasem: telefon

+47 474 69 946,

[e-mail dariusz.buras@katolsk.no](mailto:e-mail.dariusz.buras@katolsk.no)

adres: Hafstadvegen 29, 6800

Førde

Msze święte w Førde odbywają się w domu modlitwy (Bedehus) przy ulicy Prestebøen 21, 6800 Førde.

GRUPPER

Afrikansk kirkegruppe

Pascal Doudou Koria

998 76 379, 55 28 09 72

doudou_pascal@hotmail.com

Filippinsk kirkegruppe

Virginia Capati

53 50 06 51, 971 61 309

virginia.capati@yahoo.com

Latinamerikansk kirkegruppe.

Rosa Quijada

55 32 66 46, 964 69 071

Saul Garces

939 12 552, 55 09 43 59

Litauisk kirkegruppe

Sandra Heggernes

402 85 826

sandravada@gmail.com

Norsk gruppe

Anne-Britt Høbye

404 62 774, 55 300 309

Polsk kirkegruppe

Sylwia Sienkiewicz

sylviabergen@hotmail.com

Tamilsk kirkegruppe.

Edward Anthonipillai

55 16 82 51, 986 80 672.

edwardantho@hotmail.com

Vietnamesisk kirkegruppe

Nguyen Viet Ha

958 57 452

Legfransiskanerne

Marit Karaskiewicz

906 33 019

Karmelgruppen.

Gro Inger Rasmussen

976 56 923

Birgith E. Kalve, 926 10 471

St. Paul pensjonistgruppe.

Gerd Albrektsen, 55 18 68 05

Edith H. Haugsøen, 55 34 08 19

Caritas St. Paul.

Leder Øystein Bildt, 465 08 325

Sekr. Anneline Mellin-Olsen

Fides studentgruppe

Leder Anja Zawadzka Persvold

977 415 70, anja.zp@gmail.com

Nestleder Ingebjørg Bærø.

<http://bergen.katolsk.no/Fides.html>.

BUK Bergens Unge Katolikker 15-18 år.

Ledere Yen Nguyen, 480 09 736

yenthng@gmail.com

Nestleder Solveig Ottersen.

<http://bergen.katolsk.no/BUK.html>.

NUK Norges Unge Katolikker Akersveien 16 a, 0177 Oslo,

23 21 95 40

St. Stefanus ministrantlag.

Thuc Tuan Hoang

450 53 888

Barne- og ungdomskatekese

Ansvarlig Erik Andvik

454 76 056

Nettside: bergen.katolsk.no/program.htm

Konfirmantkatekese 9.-10. klasse

Ansvarlige: Erik Andvik, Anne

Samuelsen, Johann Falkenberg,

Mirza Hernandes, Ines Hernandes

Ungdomskatekese, 7.-8. kl.

Ansvarlige: Romina Salazar,

assistenter Mariann Strand og

Christina Bjørseth

Tweens, 4.-6. klasse

Ansvarlige: Thien Oahn og Xuan

Nhi

Førstekomunionskatekese, 3. klasse

Ansvarlige: Jofrid Kleppestrand

(leder), Astrid Strand, Anne Brit

Lund, Anneline Mellom-Olsen,

Benthe Haukaas, Maryannes

Anton Rajeswaran

Den gode hyrde katekese, 3-6 år

Reidun Jofrid Kleppestrand

408 85 489

reidunjofrid@hotmail.com

Sunniva Kristiansen

456 18 107

sunnivabirgitta@hotmail.com

I samarbeid med Mor Teresa

søstrene. *Ta kontakt.*

I GUDS BILDE

AV ANNE SAMUELSEN

Hva er et menneske? Hvem er jeg? Det vesle barnet har fokus på kroppens muligheter og begrensninger. Ungdommen kan gruble på, og utforske alt fra psykens irrganger, tro og eksistens - til en våknende seksualitet. Menneskets livsvei åpner for oppdagelse av stadig nye dybder, gjennom lys og glede, og ikke minst - smerte og motstand. Møtet med den Treenige Gud sprenger alle perspektiver og gjør alle svar vi finner til nye mysterier...

Og mens jeg leser i min Bibel at mennesket er lite og ubetydelig, som et sandkorn på Guds strand, leser jeg også at jeg er skapt i Guds bilde! Det får konsekvenser for min livsforståelse, det får konsekvenser for min søken. Lykkelig er jeg, når jeg møter noen som kan forklare meg hvordan jeg kan være et Guds bilde uten å falle i hovmod, kan være av Adams slekt, uten å falle i fortvilelse - Jesus trer inn og er veien! Han forklarer meg også kilden til min evige lengsel...

Selv et barn kan observere at lengselen etter mer, det være seg leker, mat, moro og godterier - aldri blir tilfredstilt. Og noen forblir voksne her i dette ytre, i denne stadige hunger etter status-symboler, nye partnere, nye opplevelser... Mens andre, får gå videre og istemme med vår kirkefar St. Augustin: "Der ute søkte jeg deg, men du var i meg - selv om jeg var langt borte fra deg. Du rørte ved meg, og jeg lengtet etter din fred. Nå legger jeg mitt håp i din store nåde alene. Gi hva du krever, og så krev hva du vil. Du har skapt oss for deg, og vårt hjerte er urolig inntil det finner hvile i deg.

Guds mysterium blir ikke mindre av at noen forklarer oss lagene av vår menneskelige bevissthet: Ifølge kirkelærer Johannes av Korset, (1542-1591) er mennesket skapt med et ytre og et indre. Til dette ytre hører kroppen, følelseslivet, sansene, lidenskapene, fantasien og den del av

fornuften som er avhengig av sansene. I det indre, som han kaller ånden med liten bokstav, finner vi viljen, kjærligheten og fornuften. Her bor de "dypere åndelige" følelser som trygghet, mening, felleskap og fremfor alt fred". Men så kommer det store mysterium, den uutgrunnelige gåten:

For ifølge Johannes av Korset bærer mennesket i seg et tredje lag: Sjelens sentrum. Treenighetens sete. Stedet i oss der det onde (og synden) aldri kan nå! - Dette stedet som Gud elsker i oss over alt på jord, og der han venter - som den barmhjertige faren, på at jeg, hans fortapte sønn, skal vende tilbake. "Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere?" (1. Kor 3.16) Det er til sjelens sentrum vår søken skal lede hen, og det er herfra vårt lys skal få skinne til menneskene! Og for at dette skal skje, må vi pusse

DET ER TIL SJELENS SENTRUM VÅR SØKEN SKAL LEDE HEN

vår sjels krystall fri for smuss - må både vårt indre og ytre evangeliseres. For det er selvfølgelig ikke slik at vi skal fornekte vår menneskelighet, vår kroppslige og følelsesmessige eksistens, men den skal "foredles". Alle lag av vår eksistens skal åpnes opp for Ham som står for døren og banker, slik at Han kan gjenopprette det sanne bildet han skapte oss i og som synden har dekket over.

Og skulle det oppleves vanskelig, ja kanskje umulig å overlate alle disse lag av synd, feil og ufullkommenheter til vår Far i himmelen, må vi aldri glemme engelens budskap til vår Frelseres mor Maria: "...ingen ting er umulig for Gud". (Luk 1.37)

ST. PAUL MENIGHET

Menighetskontoret

Nygårdsgaten 3
5015 Bergen

Kontonr: 3624.07.60031
http://bergen.katolsk.no

Menighetssekretæren

Tlf. 55 21 59 50
may.bullwinggaard@yahoo.no
Mandag, tirsdag, torsdag og
fredag kl 10.00 -15.00.
Onsdag kl 14.00-1800

Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can Reg.
Mobil 482 77 282
alois.brodersen@katolsk.no

Kapellan P. Edmund Reginald Saveripillai O.M.I.
Tlf. 55 21 59 68 Mob.467 75 340

Kapellan Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Mobil 976 05 327
Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no

Kapellan P. Lukasz Gruchala
Tlf. 55 21 59 57 Mob.990 98 456
Lukasz.Gruchala@katolsk.no

Kapellan P. Tien Dang
Tlf. 55 21 59 65

Kapellan Dom Benedict Michael Maria Riede
Mobil 488 68 243

Kapellan Dariusz Buras
Hafstadvegen 29, 6800 Førde

Tlf. 47 46 99 46
dariusz.buras@katolsk.no

Pater Aage Hauken O. P.
Finnesvegen 57, 5700 Voss
Tlf. 56 51 19 64 Mob.928 82 029

Diakon Gunnar Wicklund-Hansen Tlf. 55 21 59 55
Priv. 55 96 13 24

Diakon Henrik von Achen
Tlf. kontor 55 58 31 20
Priv. 55 16 27 38

Kateketvikar Erik Andvik
Tlf. 454 76 056, 55 21 59 56

Kateketvikar Anne Samuelson
Tirsdag og torsdag kl 10-12
Tlf. 55 21 59 56

Kateket Ragnhild Aadland
Høen sykemeldt

Kantor Amund Dahlen
Mobil 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac
Tlf. 55 16 67 56

Vaktmester Paul Nguyen
Tlf. 55 21 59 52
Mobil 909 82 092

Fransiskus Xaverius-søstrene, Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Søstrene av det Hellige Kors, Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity

Nygårdsgaten 3
Tlf. 55 21 59 70

St. Paul skole
Tlf. 55 21 59 00

Menighetsrådet

Ewa Bivand, leder
Eugene Sebastian, nestleder
Willem von Erpecom, referent
Øyvind Andersen
Virginia Capati
Anne Kirsten Eek-Larsen
Nguyễn Việt Hà,
Mariusz Zborowski
Rosa Quijada
Vararepresentanter
Nguyễn Quốc Khánh,
Stanislaw Kulczyk
Saúl Garcez

Fra Sogn og Fjordane

Marcin Fojeik
Justin Bigwi, Jakub Frey
Dorota Mielnik;

Fra Voss

Marisa Taylor, Pål Augland
Theresa Robberstad

Representant i Pastoralrådet

Ewa Bivand

St. Paul Menighetsblad

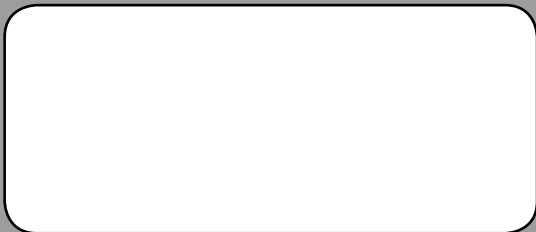
Nr. 1. Mars 2013. 43. årgang.
Redaktør: Kari Berle Nilssen
E-post: kariberl@online.no

Kontonr: 3624 07 60031

Formgivning: Redaksjonen

Trykk: Molvik Grafisk AS. Opplag: ca 8000

Frist for neste nummer: 1. oktober 2013

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Returadresse: ST. PAUL KATOLSKE KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

FASTELAVNSBOLLER OG RIS GA 1300 KRONER TIL CARITAS

Fastelavnssøndag 10. februar solgte Caritas St. Paul egenproduserte fastelavnsboller og fastelavnsris på kirkekaffen i krypten etter 11-messen, og salget innbrakte netto kr 1300 til inntekt for Caritas.

Det var arbeidsutvalget for vårt lokale Caritas-arbeid som sto for serveringen, og på bildet er Kenneth Brophy og Anneline Mellin-Olsen i full gang med å servere boller, kaffe, te og saft til sultne messedeltakere. Rosa Quijada

og Kari Berle Nilsen fra arbeidsutvalget var også med på dette arrangementet.

I tillegg til Fastelavnssøndag, står Caritas St. Paul for kirkekaffen på Caritassøndagen, som vanligvis er i september, og for Tirsdagskirkekaffe i Birgitta-kjelleren i nabohuset til kirken etter 18-messen hver tirsdag kveld, unntatt når det er Katolsk Forum. Leder for Arbeidsutvalget, Øystein Bildt, er koordinator for Tirsdagskirkekaffen.